

พระราชบัญญัติ
พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรี
สินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ว่า
กรุงสยามได้ร่วมทำสัญญาระหว่างนานาประเทศ ว่าด้วยเรื่อง ฝิ่น
ณกรุงเฮก แลได้มีพระราชสัตยาบันแล้วเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พระ
พุทธศักราช ๒๔๕๓ แลสัญญานี้ได้รับความยืนยันในข้อ ๒๕๕
แห่งสัญญาสันติภาพทำที่เมือง แวร์ไซส์ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน
พระพุทธศักราช ๒๔๖๒ มีความมุ่งหมายเพื่อห้ามการใช้ฝิ่นแล

เครื่องอย่างอื่น ๆ ที่มีประเภทเช่นเดียวกันอย่างเกินกว่าสมควรให้
หมดลงเป็นลำดับ

บัดนี้^{๕๔}พระบรมราชประสงค์ที่จะปฏิบัติให้การเป็นไปตามความ
ที่ตกลงในหนังสือสัญญาระหว่างนานาประเทศนั้น โดยเต็มตาม
พระบรมเดชาานุภาพที่จะทำได้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

พแนกที่ ๑

ว่าด้วยนามแลกำหนดใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{๕๕}นี้ ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ฝิ่น พระพุทธศักราช ๒๕๖๔” แลให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตลอด
พระราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๕๖๔
เป็นต้นไป

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัติ^{๕๖}นี้ เป็นต้นไป ให้
ยกเลิกบรรดาพระราชบัญญัติกับข้อบังคับที่กล่าวต่อไปนี้

- (ก) พระราชบัญญัติฝิ่น ๒๓๓๓
- (ข) พระราชบัญญัติฝิ่นเพิ่มเติม รัตนโกสินทรศก ๑๐๕
- (ค) ข้อบังคับฝิ่น ลงวันที่ ๑ มีนาคม รัตนโกสินทร
ศก ๑๑๑ วันที่ ๘ มกราคม รัตนโกสินทรศก ๑๑๗ แลประกาศแก้
ไขข้อบังคับฝิ่น ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๕๕๗
- (ง) ประกาศห้ามไม่ให้จำหน่าย แลยาผสมฝิ่นเข้ามาขายใน
พระราชอาณาจักรสยาม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

(จ) พระราชบัญญัติกำหนดโทษ ทำฝืนเงื่อนไข รัตนโกสินทร์
ศก ๑๒๕

(ฉ) พระราชบัญญัติภาษฝืน.เพิ่มเติม พระพุทธศักราช ๒๕๖๑
มาตรา ๓ คำบางคำในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าในที่ได้มิได้มี
คำประกอบให้เข้าใจความเป็นอย่างอื่นแล้ว ให้พึงเข้าใจความ
หมายของคำนั้นดังนี้

คำว่า “ ฝืน ” หมายความว่า ฝืนตียบ ฝืนสุกฤาขาน้ำ ขาเม็ด
ของปรุลงแล้วชนิดอื่น ซึ่งมีฝืนผสมปนอยู่ด้วย

คำว่า “ มูลฝืน ” หมายความว่า มูลฝืนที่คงเป็นเท่า
เกิดจากฝืนสุกที่ไขจุดไฟสุบแล้วเป็นเท่าอยู่

คำว่า “ ต่ำลิ่ง ” หมายความว่า เป็นพิกัดน้ำหนัก ต่ำลิ่ง ๑
มีน้ำหนักเท่ากับ ๑๐ สลิ่ง ๗ ๓๗.๕ กรัม

คำว่า “ สูบฝืน ” หมายความว่า ความตลอดถึง กินฝืน

คำว่า “ กล้องสูบฝืน ” หมายความว่า เครื่องมือสูบฝืน คือ
หัวกล้องฝืน ต้มกล้อง ๗ ทั้งหัวกล้องแลต้มกล้องรวมกัน
๗ อย่างอื่นไม่ว่าจะกระทำขึ้นด้วยวัตถุใดๆ โดยประกอบใช้ใน
การสูบฝืนได้แล้ว ให้นำว่าเป็นกล้องสูบฝืน

คำว่า “ เจ้าพนักงาน ” หมายความว่า บุคคลที่รัฐบาลตั้ง
แต่งตั้งให้มีอำนาจกระทำการตามพระราชบัญญัตินี้

คำว่า “ ร้านฝืน ” หมายความว่า สถานที่ที่เจ้าพนักงาน

อนุญาตให้ผู้ใดคนหนึ่ง ซื่อฝืนจากเจ้าพนักงานไปจ่ายให้แก่บุคคล
ผู้อยู่ในที่นั้น

พแนกที่ ๒

ว่าด้วยการมีฝืน

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ปลุกฝืน มีพันธุฝืน เว้นไว้แต่
จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ฝืน มูลฝืนเข้ามาในพระราช
อาณาจักร ให้นำออกไปนอกพระราชอาณาจักร เว้นไว้แต่

(ก) ผู้นั้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานโดยเฉพาะ

(ข) ผู้นั้นพาฝืนจากประเทศอื่นจะไปยัง อีกประเทศ
หนึ่ง โดยเรือลำใดซึ่งเดินแวะเข้ามาในน่านน้ำสยาม ซึ่งผู้นั้น
ได้แจ้งความให้เจ้าพนักงานศุลกากร ฤ็เจ้าพนักงานด่านภาษีทราบ
ทันที แลยอมมอบให้เจ้าพนักงานนั้นเก็บฝืนฤ็มูลฝืนนั้นไว้ ในที่
ซึ่งเจ้าพนักงานประทับตราประจำไว้บนหลักฐานอันสำคัญ จน
เรือออกไปจากน่านน้ำสยาม ถ้าผู้นั้นไม่แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน
ฤ็ไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวแล้วนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นนำฝืนฤ็มูลฝืนนั้นเข้า
มาในพระราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดมีฝืน โดยไม่ได้รับใบอนุญาตที่
ออกตามพระราชบัญญัตินี้เป็นสำคัญ

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดมีมูลฝืนที่ไม่ได้เกิดจากเนื้อฝืนสุก
ออกจากโรงต้มของรัฐบาล

มาตรา ๔ ขาที่ผสมฝิ่นถูบรรดาสั่งของใด ๆ ที่ปนผสมฝิ่น ซึ่งกล่าวไว้ในมาตรา ๓ ถ้าเสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ได้ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษายกเว้นเป็นสำคัญแล้ว จึงไม่นับว่ายาเสพติดของนั้น ๆ เป็นฝิ่นอันต้องห้ามตามพระราช บัญญัตินี้

พแนกที่ ๓

ว่าด้วยบุคคลสูบฝิ่นและการซื้อขายฝิ่น

มาตรา ๕ บุคคลสูบฝิ่น จะคงสูบฝิ่นได้ โดยต้องไปสูบใน ร้านฝิ่น แลใช้กล้องสูบฝิ่นซึ่งผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่นนั้นจัดหา ให้เป็นเครื่องมือสูบฝิ่น สูบแล้วต้องคืนหลอดฝิ่น แลให้มูลฝิ่น ที่ตกอยู่ในกล้องสูบฝิ่นนั้น แก่เจ้าของร้านฝิ่น ก่อนกลับออกไป จากร้านฝิ่นนั้น โดยห้ามไม่ให้ผู้ใด ๆ นำฝิ่นออกไปจากร้าน ฝิ่น ถ้าสูบฝิ่นในที่แห่งใด ๆ ข้างนอกร้านฝิ่น

มาตรา ๑๐ ถ้าบุคคลสูบฝิ่นผู้ใด ไม่สามารถหาไม่ปรารถนาจะ ไปสูบฝิ่นในร้านฝิ่น ให้ขอใบอนุญาตสูบฝิ่นข้างนอกร้านฝิ่น จากเจ้าพนักงานอันมีหน้าที่ขายฝิ่นณท้องที่ ๆ ตนอยู่ ถ้าเจ้าพนักงาน เห็นสมควร ก็จะออกใบอนุญาตให้ซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงาน ไปสำหรับสูบยังที่อยู่ตามที่ใด ๆ ได้เป็นพิเศษ ใบอนุญาตชนิด นี้เรียกว่า "ใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ"

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ ให้ใช้ได้เฉพาะตัวเจ้า

ของใบอนุญาตเท่านั้น แต่จะให้ผู้นำนับใบอนุญาตไปซื้อฝิ่นแทน
สำหรับตัวผู้ถือใบอนุญาตสูบเองได้

มาตรา ๑๒ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษจะต้องมีฝิ่นไว้
ทุก ๆ วันตรงกับจำนวนที่ควรเหลืออยู่โดยคิดหักจำนวนฝิ่นที่เจ้า
พนักงานได้กำหนดอนุญาตให้สูบในวันหนึ่ง ๆ ไว้ในใบอนุญาต
นั้น ออกทุก ๆ วันนับตั้งแต่วันได้ซื้อไปครั้งสุดท้าย

มาตรา ๑๓ ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษจากเจ้า
พนักงานแห่งใดแล้ว ร้องขอรับใบอนุญาตชนิดนี้จากเจ้าพนักงาน
แห่งอื่น ๆ แห่งเดิม สำหรับใช้ในปีพระพุทธศักราชเดียวกันอีก
โดยผู้ใดจะรับถามใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ สำหรับตัวใช้ในปี
เดียวกันเกินกว่าฉบับเดียวไม่ได้

มาตรา ๑๔ แพทย์ผู้ผสมยาคนใดต้องการฝิ่นเพื่อจะผสมยา
ให้ขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานของกรมสาธารณสุข ไปซื้อ
ฝิ่นจากเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝิ่น แล้วต้องรักษาแลใช้ ฝิ่นนั้น
ปฏิบัติตามข้อบังคับของกรมสาธารณสุข

มาตรา ๑๕ การขายฝิ่น จะกระทำได้นเฉพาะแต่เจ้าพนักงานที่
รัฐบาลตั้งแต่งตั้งให้ มีหน้าที่ขายฝิ่น

มาตรา ๑๖ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น จะขายฝิ่นได้เฉพาะให้แก่
บุคคลซึ่งรับสูบอยู่ในร้านฝิ่นของตน

มาตรา ๑๓ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(ก) จะมีฝิ่นสำหรับจ่ายได้ เฉพาะฝิ่นที่ซื้อจากเจ้าพนักงาน
แห่งที่ผู้อนุญาตกำหนดให้ซื้อ ถ้ามีเป็นฝิ่นอื่น ให้ถือว่ามีฝิ่นนั้น
ผิดพระราชบัญญัติ

(ข) ต้องทำบัญชีชื่อแลจ่ายฝิ่นตามแบบของเจ้าพนักงานที่จะ
สั่งให้ทำ แลต้องมีฝิ่นคงอยู่ในร้านฝิ่น ให้ตรงกับจำนวนใน
บัญชี เมื่อคิดรวมจำนวนชื่อแลหักจ่ายแล้ว

(ค) การซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงาน แลจ่ายฝิ่นให้แก่บุคคลผู้สูบ
ให้ถือตามข้อความแห่งหนังสือสัญญาซึ่งทำไว้ต่อเจ้าพนักงาน

มาตรา ๑๔ ห้ามไม่ให้ผู้ใดรับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(ก) ขอมหาขายฤาให้ฝิ่นแก่ผู้ใด ฤาตนเองนำฝิ่นออกไป
นอกร้านฝิ่น

(ข) เอาสิ่งใดเจือปนฝิ่นสำหรับจ่ายแก่ผู้สูบ

(ค) จ่ายฝิ่นเป็นราคาเชื่อ ฤาจ่ายแลกกับวัตถุอื่นนอกจาก
เงินตราฤาธนบัตรของรัฐบาล

มาตรา ๑๕ ห้ามไม่ให้ผู้ใดที่ไม่ได้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ฤา
ไม่ได้รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ ขายมูลฝิ่น

มาตรา ๒๐ ห้ามไม่ให้ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ฤาผู้ถือใบ
อนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ แพทย์ ฤาผู้สมบา มีฝิ่นชนิดอื่นนอกจาก
ที่ขอไปจากเจ้าพนักงาน

มาตรา ๒๑ เนื้อแผ่นดินที่ได้บรรจุก่อนซึ่งรัฐบาลจัดทำไว้ นั้นห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานซื้อไป เอาออกจากตลอดไปไว้ในภาชนะอื่น ๆ เป็นอันขาด ถ้าถ่ายเก็บไว้ในภาชนะอื่น ให้นับว่าเป็นแผ่นดินผู้ถือมิไว้ ผิดพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้เด็กผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เข้าในร้านแผ่นดินโดยไม่มีกิจการจำเป็น ถ้าผู้แผ่นดินเข้าไปเจ้าพนักงานตรวจพบเห็นอาจถูกฟ้องว่ากระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

พแนกที่ ๔

ว่าด้วยการมีแลซื้อขายกึ่งสูบฝิ่น

มาตรา ๒๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นต้นไป ห้ามมิให้ผู้ใด มีทำขายกึ่งสูบฝิ่น ฤๅนำกึ่งสูบฝิ่นเข้ามาในพระราชอาณาจักร เว้นไว้แต่

(ก) บุคคลบางจำพวกที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

(ข) ผู้พากึ่งสูบฝิ่นจากประเทศอื่นจะไปยังอีกประเทศหนึ่งโดยเรือดำใต้ซึ่งเดินแวะเข้ามาในน่านน้ำสยาม ซึ่งได้แจ้งความให้เจ้าพนักงานศุลกากร เจ้าพนักงานด่านภาษีทราบทันที แลยอมมอบให้เจ้าพนักงานนั้นเก็บกึ่งสูบฝิ่นนั้นไว้ ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานประทับตราประจำไว้เป็นหลักถานอันสำคัญ จนเรือออกไปจากน่านน้ำสยาม ถ้าผู้นั้นไม่แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน ฤๅ

ไม่ปฏิบัติดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นนำกล้องสุบฝั้นนั้นเข้ามา
ในพระราชอาณาจักร

มาตรา ๒๔ ผู้ที่จะรับอนุญาตมีกล้องสุบฝั้นได้ตั้งแต่วันที่
เมษายน พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นต้นไป เฉพาะแต่

(ก) ร้านฝั้น สำหรับเป็นเครื่องมือให้แก่บุคคลใช้สุบฝั้นอยู่
ในร้าน เท่าจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้มี

(ข) ผู้ได้รับใบอนุญาตสุบฝั้นพิเศษ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ
การสุบฝั้น เท่าจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้มี

(ค) ผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตั้งร้านขายกล้องสุบฝั้น
มิได้เท่าจำนวนที่คง เหลือจากเจ้าพนักงานอนุญาตให้มีสำหรับขาย
โดยหักจำนวนที่เจ้าพนักงานอนุญาตให้ขายแก่ผู้ใดไปแล้ว ตาม
ขอตบามขุขชอขายที่ถูกต้อง

(ง) ผู้ที่ประสงค์จะมีเป็นเครื่องพิรภักดิ์ โดยรับรองมิใช่
กล้องสุบฝั้นนั้นสุบฝั้น ซึ่งเจ้าพนักงานเห็นสมควรให้มี

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตมีกล้องสุบฝั้น แล
ผู้ที่ได้รับอนุญาตตั้งร้านขายกล้องสุบฝั้น

(ก) ขายกล้องสุบฝั้นให้แก่ผู้ซึ่งมิได้รับใบอนุญาตซอกกล้อง
สุบฝั้น มาจากเจ้าพนักงานผู้ทอนุญาตให้แก่ตนมีกล้องสุบฝั้น
ฤทอนุญาตให้แก่ตนตั้งร้านขายกล้องสุบฝั้น

(ข) ให้ผู้อนิยมฤทอนุญาตให้ผู้อนใช้กล้องสุบฝั้นของตน

เว้นไว้แต่ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝืน จะจัดกลองสูบฝืนซึ่งตนมีอยู่ โดยขอความช่วยเหลือพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่บุคคลใช้เป็นเครื่องมือสูบฝืนอยู่ในร้านฝืนของตนได้

มาตรา ๒๖ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านขายกลองสูบฝืนคนใด ถ้าเจ้าพนักงานไม่ขอมอบใบอนุญาตให้ ตั้งร้านขายกลองสูบฝืนต่อไป ฤ็เรียกใบอนุญาตกลับคืน ห้ามไม่ให้เจ้าของกลองสูบฝืนต่อไปแล้ว ต้องมอบบรรดากลองสูบฝืนที่คงมีเหลือขายอยู่ตามบาญชีให้ไว้กับเจ้าพนักงาน แล้วนำผู้ซึ่งพระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้ มีกลองสูบฝืนมาซื้อจากเจ้าพนักงานให้หมดไปภายใน ๓๐ วัน ถ้าพ้นกำหนด ขายกลองสูบฝืนไปไม่ได้ฤ็ขายได้ไม่หมด ต้องรับกลองสูบฝืนที่คงมีอยู่นั้นเป็นของรัฐบาล แต่ถ้าไม่มอบกลองสูบฝืนที่เหลือขายให้เจ้าพนักงานรักษาไว้ตั้งแต่วัน ให้ถือว่าผู้นั้นมีกลองสูบฝืนผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

พแนกที่ ๕

- ว่าด้วยบุคคลสูบฝืนต้องขึ้นทะเบียน

มาตรา ๒๗ ให้บรรดาผู้ซึ่งสูบฝืนติด คือมีอาจะละเว้นได้ รวมทั้งผู้รับใบอนุญาตสูบฝืนพิเศษอยู่แล้ว ไปขึ้นทะเบียนเป็นคนสูบฝืนต่อเจ้าพนักงานภายในวันกำหนด ซึ่งจะประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาต่อไปภายหน้า

มาตรา ๒๘ ผู้สูบฝืนที่มาขึ้นทะเบียนนั้น นอกจากเป็นผู้ได้

รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษอยู่แล้ว ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้สูบฝิ่นในร้านฝิ่น เรียกใบอนุญาตนั้นว่า "ใบอนุญาตสูบฝิ่นสามัญ"

มาตรา ๒๕ ผู้ถือใบอนุญาตสูบฝิ่นสามัญ

(ก) จะใช้ใบอนุญาตนั้นได้เฉพาะตัว โดยห้ามไม่ให้ยอมให้ผู้อื่นไปใช้

(ข) ต้องสูบฝิ่นเฉพาะในร้านฝิ่นในท้องที่ของอำเภอที่ตัวจดทะเบียน แต่ต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๕

มาตรา ๓๐ ผู้สูบฝิ่นถือใบอนุญาตสามัญไปต่างท้องที่ ซึ่งจะสูบฝิ่นในร้านฝิ่นตามใบอนุญาตนั้นไม่ได้ ให้ซื้อฝิ่นตรงต่อเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝิ่นในท้องที่แห่งที่ไปอยู่นั้น แต่ต้องนำฝิ่นนั้นไปสูบในร้านฝิ่นในท้องที่นั้นในวันเดียวกัน แลให้ใช้กล่องสูบฝิ่นของผู้รับใบอนุญาตที่ร้านฝิ่นนั้นจัดหาให้เป็นเครื่องมือสูบฝิ่น แลเมื่อสูบฝิ่นแล้ว ต้องให้มูลฝิ่นที่ตกอยู่ในกล่องสูบฝิ่นนั้นกับหลอดฝิ่นแก่เจ้าของร้านฝิ่นนั้น ก่อนกลับออกไปจากร้านฝิ่นนั้น

มาตรา ๓๑ ห้ามไม่ให้ผู้ใดขึ้นทะเบียนเป็นผู้สูบฝิ่นต่อเจ้าพนักงานเกินกว่าแห่งเดียว ฤกว่าครั้งหนึ่งในแห่งเดียวกัน โดยจะรับใบอนุญาตสูบฝิ่นสำหรับตัวเกินกว่าฉบับเดียวไม่ได้

มาตรา ๓๒ พันเวลากำหนดตามประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษารับจดทะเบียนบุคคลสูบฝิ่นตามความในมาตรา ๒๗ แล้ว

(ก) ห้ามไม่ให้ผู้ใดสูบบุหรี่ นอกจากผู้ซึ่งได้รับขออนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ก่อนแล้ว

(ข) ห้ามไม่ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่นจำหน่ายฝิ่นให้แก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสูบบุหรี่สามัญของอำเภอเดียวกันกับที่ร้านฝิ่นตั้งอยู่

(ค) ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนให้แก่ผู้ใดอีก เว้นไว้แต่ผู้สูบบุหรี่เข้ามาใหม่จากต่างประเทศ มาขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานได้สอบสวน ถ้าประจักษ์ว่าเป็นผู้สูบบุหรี่ติดมือจะระงับได้ แต่เข้ามาอยู่ในพระราชอาณาจักรยังไม่เกินกว่า ๓๐ วัน จึงจะรับจดทะเบียนออกใบอนุญาตให้ สูบบุหรี่ตามชนิดที่เห็นสมควรให้ได้ แต่ผู้นั้นเป็นผู้มาจากประเทศที่คนสูบบุหรี่ ต้องรับใบอนุญาตของเจ้าพนักงานในประเทศนั้นแล้ว ผู้นั้นต้องแสดงใบอนุญาตของตน ที่ได้รับมาจากเจ้าพนักงานในประเทศนั้นด้วย ถ้าไม่มีใบอนุญาตแสดงแล้ว ห้ามไม่ให้เจ้าพนักงานรับขึ้นทะเบียนเป็นคนสูบบุหรี่

(ง) ห้ามไม่ให้ผู้ใด นอกจากผู้รับอนุญาต เลลูกจ้างผู้ขายของผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น ผู้สูบบุหรี่ถือใบอนุญาตสูบบุหรี่สามัญ แต่เจ้าพนักงานผู้ทำการตามหน้าที่ เข้าในร้านฝิ่นโดยไม่มีกิจการจำเป็น

พแนกที่ ๖

ว่าด้วยอำนาจเจ้าพนักงานตรวจค้น

มาตรา ๓๓ อุปราช สมุหเทศาภิบาล อธิบดีกรมฝิ่น ฤาผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ มีอำนาจจะตั้งผู้ตรวจโดยให้หนังสือสำคัญแก่ผู้นั้นเป็นคัมมือ สำหรับกำกับกรในร้านฝิ่นได้ทุกเมื่อแลเข้าตรวจ ตรวจค้น ร้านขายกล่องสูบฝิ่น ร้านฝิ่น ที่อยู่ของผู้นับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ ที่ทำการของแพทย์ฤาผู้ผสมยาซึ่งได้ซื้อฝิ่นตามมาตรา ๑๔ เพื่อสอบดูว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้วทุกประการฤาไม

อำนาจตรวจค้นนั้น จะใช้กำลังหักหาญประกอบด้วยก็ได้ เมื่อจำเป็น

พแนกที่ ๗

ว่าด้วยโทษ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดปลุกฝิ่นหรือมีพันธุ์ฝิ่นไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ต้องระวางโทษปรับเป็นจกนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ฤาจกนไม่เกิน ๖ เดือน ฤาทั้งปรับทั้งจก

มาตรา ๓๕ ถ้ามีการปลุกฝิ่นในหมู่บ้านใดผิดพระราชบัญญัตินี้โดยจับผู้กระทำผิดนั้นมาลงโทษไม่ได้ ให้สมุหเทศาภิบาลฤาผู้ว่าราชการจังหวัดส่งผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านนั้น โดยส่งคำสั่งให้แกผู้ใหญ่บ้านฤาปิดไว้ ในบ้านว่า ให้เรียกคนทั้งหลายในหมู่บ้าน

ผู้นั้น ทั้งผู้ขายและผู้หญิงซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป ให้ช่วย
 ประกอบการปลูกฝิ่นในหมู่บ้านนั้น ภายในเวลาที่กำหนดไว้
 ในคำสั่งซึ่งไม่ให้เกินกว่า ๓๐ วัน ถ้าพ้นกำหนดไป ต้นฝิ่นยังคง
 ปลูกอยู่ในหมู่บ้านนั้น ให้ผู้ใหญ่บ้านและคนที่กล่าวมาแล้ทุกคน
 ต้องมีความโหดร้ายกบฏหมิ่นเจ้าแผ่นดินอาญามาตรา ๑๓๔ ข้อ ๒ ตาม
 ข้อนี้ไม่ระงับการดำเนินคำสั่งข้อบังคับอันชอบด้วยกฎหมาย

การประกอบประกอบการปลูกฝิ่นดังกล่าวแล้ว ผู้ใหญ่บ้านและเจ้า
 พนักงานบ่อนนางถึงจะเข้าไปในที่ ๆ ปลูกฝิ่น เพื่อเก็บเอาต้นฝิ่น
 โดยใช้กำลังห้ำหั่นได้ ในเรื่องจำเป็น แลราษฎรซึ่งต้องการ
 ช่วย ก็ใช้กำลังห้ำหั่นได้ลงเดียวกัน แต่ต้องให้รับผู้ก่อนหน้า
 ผู้ใหญ่บ้านและเจ้าพนักงานควบคุมให้กระทำ แลผู้รับควรทำต่อ
 หน้าเจ้าของฝิ่นนั้น ถ้าเขาจะระงับได้ แลจะกระทำก็ได้
 ในระหว่างเวลาซึ่งแก่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๑๖ ผู้ใด

- (ก) นำฝิ่น มูฝิ่น เข้ามานในพระราชอาณาจักร ฤๅนำออกไปนอกพระราชอาณาจักร
- (ข) มีฝิ่น ฤๅมูฝิ่น
- (ค) นำฝิ่นออกจากร้านฝิ่น
- (ง) ซื้อ ขาย สูบ ฝิ่น

(จ) ขายมูลฝืน โดยผิดพระราชบัญญัตินี้ แลจากรับได้ ฝืนกฎหมายฝืนของกลาง ต้องระวางโทษดังต่อไปนี้

(๑) ถ้า ฝืนกฎหมายฝืนของกลางมีน้ำหนักไม่เกินกว่า ๕๐ ตำลึง ให้ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวนเงิน ๓ เท่าราคาฝืน ฤจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ฤทั้งปรับทั้งจำ แต่ไม่ให้ปรับเป็นจำนวนเงินต่ำกว่า ๕๐ บาท

(๒) ถ้า ฝืนกฎหมายฝืนของกลางมีน้ำหนักเกินกว่า ๕๐ ตำลึง ให้ปรับตามจำนวนน้ำหนักของกลางนั้น เป็นจำนวน ๓ เท่าราคาฝืน ฤจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ฤทั้งปรับทั้งจำ

ราคาฝืนที่จะตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณค่าปรับนั้น ให้ถือตามราคาฝืนที่รัฐบาลขายเขตท้องที่ที่เกิดเหตุเดิมผิดพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๗ ผู้ใด

(ก) ซ้อ ขาย สูบ ฝืน

(ข) นำฝืนออกจากร้านฝืน

(ค) ขายมูลฝืน โดยผิดพระราชบัญญัตินี้ แต่การจับไม่ได้ ฝืนกฎหมายฝืนของกลาง ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินตั้งแต่ ๕๐ บาทถึง ๕๐๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๓๘ ผู้ใดสูบฝืนในร้านฝืน ไม่คืนหลอดฝืนฤไม่ให้มูลฝืนที่ตกอยู่ในกล้องสูบฝืนแก่เจ้าของร้านฝืน ก่อนกลับออกไปจากร้านฝืนนั้น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๒๐๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน

มาตรา ๓๕ ผู้ถือใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษ ฤาใบอนุญาตสูบฝิ่นสามัญ ยอมให้ผู้อื่นใช้ ใบอนุญาตของตนฤาเอาฝิ่นซึ่งตนมีตามใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่นไป ฤาอนุญาตให้ผู้อื่นสูบ ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน

มาตรา ๔๐ ผู้ใด

(ก) รับใบอนุญาตสูบฝิ่นพิเศษจากเจ้าพนักงานแห่งใดแล้ว ร้องขอรับใบอนุญาตชนิดนี้จากเจ้าพนักงานแห่งอื่น ฤาแห่งเดิมสำหรับใช้ ในปีเดียวกันอีก ฤามีใบอนุญาตชนิดนี้สำหรับใช้ ในปีเดียวกัน มากกว่าฉบับเดียวซึ่งผิดต่อมาตรา ๓๓

(ข) ซึ้นทะเบียนเป็นผู้สูบฝิ่นต่อเจ้าพนักงานเกินกว่าแห่งเดียว ฤากว่าครั้งหนึ่งในแห่งเดียวกัน เพื่อประสงค์รับใบอนุญาตสูบฝิ่นมากกว่าฉบับเดียว ซึ่งผิดมาตรา ๓๑

ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤาจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๔๑ ผู้สูบฝิ่นถือใบอนุญาตสามัญไปต่างท้องที่ของอำเภอที่ตัวจดทะเบียน ไปซื้อฝิ่นจากเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ขายฝิ่นแล้ว ไม่ประพฤติตามความกล่าวไว้ในมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษตามความในมาตรา ๓๔

มาตรา ๔๒ แพทย์ผู้สมยาคนใด จะไปในตามกักล่าวไว้ใน

~~.....~~

มาตรา ๑๔ แต่ไม่รักษาสถานที่นั้นตามข้อบังคับของกรม
สาธารณสุข ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๑๐๐ บาท

มาตรา ๔๓ ผู้ใด

(ก) ได้รับใบอนุญาตสูบบุหรี่พิเศษ มีฝิ่นไว้ในวันใด ๆ
เกินกว่าจำนวนซึ่งควรมีไว้ในวันนั้นตามใบอนุญาต ฤตาม
ความในมาตรา ๑๒

(ข) รับใบอนุญาตตั้งร้านฝิ่น มีฝิ่นขาดฤเกินจำนวนใน
ใบอนุญาตเสมอ

ต้องระวางโทษในส่วนจำนวนฝิ่นที่ขาด ฤเกินตามความใน
มาตรา ๓๖

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตตั้งร้านฝิ่น

(ก) ขอมุขชายฤให้ฝิ่นแก่ผู้ใด ฤตนเองนำฝิ่นออกไป
นอกร้านฝิ่น

(ข) เอาสิ่งใดเจือปนฝิ่นที่สำหรับขาย ต้องระวางโทษตาม
ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๖ ฤ ๓๗

มาตรา ๔๕ เด็กผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ฝิ่นฝิ่นเข้าในร้านฝิ่น
โดยไม่มีกิจการจำเป็น ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน
๕๐ บาท ฤจำคุกไม่เกิน ๕ วัน

มาตรา ๔๖ ผู้ใดเข้าในร้านฝิ่นโดยไม่มีกิจการจำเป็น ผิดต่อ
มาตรา ๓๒ (ง) ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐ บาท
ฤจำคุกไม่เกิน ๕ วัน

มาตรา ๔๗ ผู้ใด

(ก) มีทำขายกล้องสูบฝิ่น ฤๅนำกล้องสูบฝิ่นเข้ามาในพระราชอาณาจักร ผิดพระราชบัญญัตินี้

(ข) มีกล้องสูบฝิ่นโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ แต่ยอมให้ผู้อื่นขโมยไปใช้กล้องสูบฝิ่นของตน ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกิน ๕๐๐ บาท ฤๅจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน

มาตรา ๔๘ ถ้าผู้ใดได้รับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่ครบ ๕ ปี กระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ อีกแต่ข้อหนึ่งข้อใดก็ดี อันมีกำหนดโทษปรับจำคุกไว้ ๒ อย่างแล้ว ให้ลงโทษทั้ง ๒ สถาน แต่ถ้าความผิดใหม่นั้น มีโทษบัญญัติไว้แต่ปรับแล้ว ให้เพิ่มโทษที่จะต้องปรับนั้นขึ้นเป็น ๓ เท่า เพื่อสำหรับความไม่เจ็ดหลาย

มาตรา ๔๙ เงินรางวัลซึ่งรัฐบาลจะต้องเสียให้แก่ผู้ใด ในการจับผู้กระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจเรียกร้องขอจันฉลยผู้กระทำความผิด ให้ศาลพิพากษาให้จันฉลยผู้กระทำความผิดรับผิดชอบ ออกเงินให้แก่เจ้าพนักงานไปจ่ายให้แก่ผู้ควรได้รับเงินรางวัลนั้น โดยแม่ผู้ฟ้องคดีจะบอกขออุปดชอผู้รับเงินรางวัลด้วยความจำเป็นจะเปิดเผยชื่อไม่ได้ก็ตาม แต่ต้องโดยอุปราช สมุหเทศาภิบาล ผู้ว่าราชการจังหวัด นครบาลจังหวัด อธิบดีกรมฝิ่น ฤๅผู้แทนที่รับมอบอำนาจจากผู้ประจำตำแหน่งที่กล่าวแล้ว

นี้ ในคนใดคนหนึ่งจดหมายรับรองว่า เงินที่เจ้าพนักงานฟ้อง
เรียกนั้น จำเป็นต้องจ่ายดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๕๐ ฟืน มูลฟืน พันธุ์ฟืน กล้องสูบฟืน ที่เป็นของ
เลमितต่อพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลรับส่งแก่กรมฟืนเป็นส่วนหลวง
โดยจะพิพากษาว่าตัวจำเลยเป็นผู้กระทำผิดๆไม่ก็ตาม แลของ
กลางอย่างอื่นเป็นเครื่องมือประกอบใช้ ในการกระทำผิดพระราช
บัญญัตินี้ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแล้ว ให้รับส่งแก่
กรมฟืนเป็นส่วนหลวงดูจกัน

พแนกที่ ๘

ว่าด้วยผู้มีอำนาจออกกฎหมายข้อบังคับ

มาตรา ๕๑ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เป็นเจ้า
หน้าที่บังคับบัญชาการให้ดำเนินไป ตามพระราชบัญญัตินี้ แลมี
อำนาจออกกฎหมายข้อบังคับ กำหนดอัตราเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาต
ต่างๆ แลวางระเบียบการปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้ ข้อบังคับเช่น
กล่าวนั้น เมื่อได้ลงพิมพ์ในหนังสือราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ถือ
ว่าเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๓ มกราคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๓ เป็น
ปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัตยุบันนี้